

דרכי לויקרא

פרק מתוך הספר דרכי לבמדבר

ירושלים תשנ"ה

התוכן

חומש ויקרא

פרשת שמיני

פרק יא

- 8 א-ח: טומאת בעלי חיים
10 ט-יב: בעלי החיים הטהורים והטמאים במים
12 יג-יט: העופות הטהורים והטמאים
14 כ-כג: חרקים מעופפים, טהורים וטמאים

פרשת קדושים

פרק יט

- 16 א-ד: עם ישראל ישמר מצוות וישיג את הקדושה
16 ה-ח: הקרבת קרבנות ואכילתם
18 ט-י: לקט ופאה
18 יא-טו: אסור לפגע ברע בשקר, בגזל, באומר וברגש
20 לב-לז: בני ישראל מצווים לכבד את האדם הזקן

פרשת אמר

פרק כג

- 24 א-ד: שבת ומועד
24 ה-ח: פסח
26 ט-יד: העומר
30 טז-כא: שבועות
32 כג-לב: ראש השנה ויום הכפורים
36 לג-מד: סוכות

חומש במדבר

פרשת בהעלתך

פרק ט

- 40 א-יד: קרבן הפסח שנה לאחר יציאת מצרים
46 טו-כג: עמוד הענן לנסיעה, ועמוד האש לחניה במדבר

פרק יא

- 50 א-כג: העם במדבר מתגעגע לסיר הבשר במצרים, ומתלונן
56 כד-כט: משה נותן מרוח ה' אשר בו לזקנים
58 ל-לה: ה' נותן לעם את השלו

פָּרָק י"א

פְּרֻשַׁת שְׁמִינִי

א-ח: טְמֵאת בְּעָלֵי חַיִּים

הַבְּהֵמוֹת הַטְּהוֹרוֹת, שְׁמֵתָר לֶאֱכֹל אוֹתָן, הֵן רַק אֵלֶּה שֶׁהוֹלְכוֹת עַל אֲרֻבַּע וַיֵּשׁ לָהֶן פְּרִסוֹת. וְכֵן כָּל בְּהֵמָה הַשּׁוֹסַעַת שֶׁסַּע וְהַמַּעֲלָה גְרָה. כָּל הַבְּהֵמוֹת וְהַחַיּוֹת הָאֲחֵרוֹת הֵן טְמֵאוֹת. אֲסוּר לֶאֱכֹל אוֹתָן, וְאֲסוּר לִנְגַע בְּנִבְלָה שֶׁל הַבְּהֵמוֹת הַטְּמֵאוֹת.

א. ה' אָמַר

לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן

לְהַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

ב. "כִּי תִגִּידוּ

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

אֵלֶּה הַחַיּוֹת

וְאֵלֶּה הַבְּהֵמוֹת הַהוֹלְכוֹת עַל אֲרֻבַּע,

שְׁמֵתָר לֶאֱכֹל מֵהֶן:

ג. כָּל בְּהֵמָה שֶׁיֵּשׁ בְּרַגְלֶיהָ פְּרִסָּה

וְאֵין לָהּ אֲצִבְעוֹת,

וְכָל פְּרִסָּה שֶׁלָּהּ מְחֻלְקֶת לְשָׁנִים.

הַבְּהֵמָה שְׁלוֹעֶסֶת פֵּעַם שְׁנַיִה אֲכָל שֶׁהִיא בִּקְבָהּ,

אֵת אֵלֶּה מֵתָר לֶאֱכֹל.

ד. אֲבָל אֵת הַחַיּוֹת, שֶׁחָסַר לָהֶן סִימָן אֶחָד,

לֹא תֹאכְלוּ:

אֵלֶּה שֶׁמַּעֲלוֹת גְּרָה

וַיֵּשׁ לָהֶן פְּרִסוֹת:

לֹא תֹאכְלוּ אֵת הַגָּמֶל,

כִּי הוּא מַעֲלָה גְרָה

אֲבָל אֵינוֹ מִפְּרִיס פְּרִסָּה.

הַגָּמֶל טְמֵא, אֲסוּר לֶאֱכֹל אוֹתוֹ.

ה. וְאֵת הַשֶּׁפָּן אֲסוּר לֶאֱכֹל

כִּי הוּא מַעֲלָה גְרָה

אֲבָל לֹא מִפְּרִיס פְּרִסָּה.

הַשֶּׁפָּן הוּא טְמֵא.

ו. אֵת הָאֲרֻנְבַת אֲסוּר לֶאֱכֹל,

כִּי הִיא רַק מַעֲלָה גְרָה

וְלֹא מִפְּרִיסָּה פְּרִסָּה.

הָאֲרֻנְבַת טְמֵאָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

ז. וְאֵת הַחֲזִיר אֲסוּר לֶאֱכֹל

א. וַיְדַבֵּר ה'

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן

לֵאמֹר אֵלֶּה־:

ב. דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ

מִכָּל־הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:

ג. כָּל מִפְּרִסַת פְּרִסָּה

וְשֹׁסַעַת שֶׁסַּע פְּרִסַת

מַעֲלַת גְּרָה בְּבֵהֵמָה

אֵתָּה תֹאכְלוּ:

ד. אֲךָ אֵת־זֶה

לֹא תֹאכְלוּ

מִמַּעֲלֵי הַגְּרָה

וּמִמִּפְּרִיסֵי הַפְּרִסָּה

אֵת־הַגָּמֶל

כִּי־מַעֲלָה גְרָה הוּא

וּפְרִסָּה אֵינוֹ מִפְּרִיס

טְמֵא הוּא לָכֶם:

ה. וְאֵת־הַשֶּׁפָּן

כִּי־מַעֲלָה גְרָה הוּא

וּפְרִסָּה לֹא יִפְרִיס

טְמֵא הוּא לָכֶם:

ו. וְאֵת־הָאֲרֻנְבַת

כִּי־מַעֲלַת גְּרָה הִיא

וּפְרִסָּה לֹא הִפְרִיסָּה

טְמֵאָה הִיא לָכֶם:

ז. וְאֵת־הַחֲזִיר

פְּתִיחַ לְפָרֶקֶת י"א

בַּפָּרֶק שֶׁלֵּנוּ הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ
אֶת הַסִּימָנִים שֶׁל בְּעֵלֵי הַחַיִּים הַטְּהוֹרִים,
כְּדֵי שֶׁבְּכֹל דּוֹר וְדוֹר
יִלְמְדוּ אוֹתָם מִחֵדָּשׁ
וְלֹא יִכְשְׁלוּ בְּאֲכִילָה
שֶׁל חַיּוֹת לֹא כְּשֵׁרוֹת.

ג. מַפְרֶסֶת פְּרֶסָה: חַיָּה שֵׁשׁ
לָהּ פְּרֶסָה בְּרַגְלָהּ, וְאֵין לָהּ
אֶצְבָּעוֹת.

וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֶסֶת: כָּל
פְּרֶסָה שֶׁל הַבְּהֵמָה מִחֻלְקַת
לְשָׁנִים.

מַעֲלַת גֵּרָה: מַעֲלָה אֶת
הָאֶכֶל לְמַעֲלָה לְאַחַר שֶׁהָיָה
בְּקֶבֶה, כְּדֵי לְלַעֵס אוֹתוֹ
שׁוֹב.

ד. טָמְאָה: לֹא טְהוֹר. אָסוּר
לְאָכַל אוֹתוֹ.

כי מפריס פרסה הוא
 ושסע שסע פרסה
 והוא גרה
 לא יגר
 טמא הוא לכם:
 ח. מבשרם לא תאכלו
 ובנבלתם לא תגעו
 טמאים הם לכם:

כי הוא רק מפריס פרסה
 ושוסע שסע,
 אבל החזיר
 לא מעלה גרה.
 החזיר טמא לאכילה לבני ישראל.
 ח. את הבשר של החיות הטמאות אסור לאכל
 ואסור לנגע בחיה המתה.
 כל אלה טמאים לעם ישראל.

ט-יב: בעלי החיים הטהורים והטמאים במים

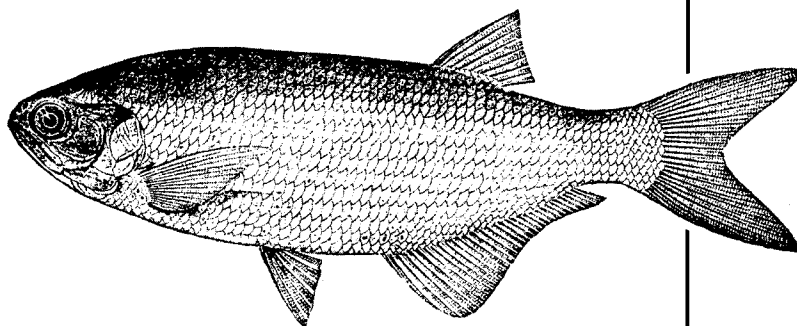
מן המים מתר לאכל רק דגים שיש להם סנפיר וקשקשים. כל האחרים, שרצים ודגים טמאים הם, ואסור לאכל אותם.

ט. את זה תאכלו
 מכל אשר במים
 כל אשר לו
 סנפיר וקשקשת במים
 בימים ובנחלים
 אתם תאכלו:
 י. וכל אשר אין לו
 סנפיר וקשקשת
 בימים ובנחלים
 מכל שרץ המים
 ומכל נפש החיה
 אשר במים
 שקץ הם לכם:
 יא. ושקץ יהיו לכם
 מבשרם לא תאכלו
 ואת נבלתם
 תשקצו:
 יב. כל אשר
 אין לו סנפיר וקשקשת במים
 שקץ הוא לכם:

ט. אלה הדגים אשר במים
 שמתר לכם לאכל:
 כל דג שיש לו
 סנפירים וקשקשים
 דגים מהים ומן הנחלים,
 אותם מתר לכם לאכל.
 י. וכל דג שאין לו
 סנפירים וקשקשים,
 דגים מן המים, בים ובנחלים,
 וכל השרצים שבמים
 וכל בעל חיים אחר שבמים,
 שאין להם סנפיר וקשקשת,
 כל אלה טמאים, ואסור לכם לאכל אותם.
 יא. טמאים יהיו לכם:
 אסור לכם לאכל את הבשר שלהם,
 וגם אם הם מתו
 אסור לאכל אותם.
 יב. כל בעל חיים שבמים
 שאין לו סנפירים וקשקשים
 טמא הוא לכם, אסור לאכל אותו.

אגדות חכמים

מילון

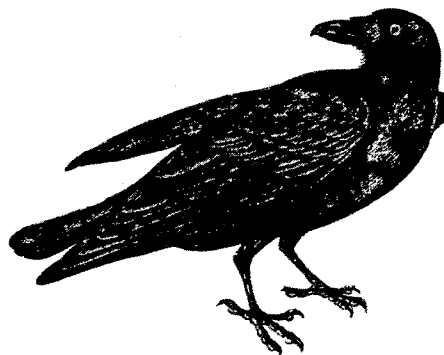
ז. לא יגר: לא יעלה גרה.

ח. ובנבלתם: בנבלה שקהם.

גבלה: בעל חיים מת.

איך ידעו שגם זרזיר הוא עוף טמא?

יא, טו: "את כל ערב למינו" בימי רבי חי' הגדול, עלה זרזיר אחד מבבל (עיראק) לארץ ישראל. הביאו את הזרזיר לרבי חי'א, שא'לו אותו: "מתר לאכל את הזרזיר?" ענה להם: "הניחו אותו על הגג. כל עוף שיבוא וישכן על ידו, הוא בן מינו. אם יבוא עוף כשר, הרי שהזרזיר כשר. אם יבוא עוף טמא, סימן שהוא טמא." הניחו אותו על הגג. בא עורב מצרי וישכן על ידו. אמר רבי חי'א: "העורב טמא, סימן שהזרזיר טמא." (ב"ר ס"ה)

יג-יט: העופות הטהורים והטמאים

אלה העופות הטמאים, שאסור לאכול: הנשר, הפרס, העזניה, הדאה, האיה למינה, עורב למינו, בת יענה, תחמס, שחף, נץ למינהו, כוס, שלד, ינשוף, תנשמת, קאת, רחם, חסידה, האנפה למינה. דוכיפת ועטלף.

יג. ואת־אלה תשקצו מן־העוף
לא יאכלו
שקץ הם
את־הנשר ואת־הפרס
ואת העזניה:
יד. ואת־הדאה
ואת־האיה למינה:
טו. את כל־עורב
למינו:
טז. ואת בת היענה
ואת התחמס
ואת השחף
ואת הנץ
למינהו:
יז. ואת הכוס
ואת השלד
ואת הינשוף:
יח. ואת התנשמת
ואת הקאת
ואת הרחם:
יט. ואת החסידה
האנפה למינה
ואת הדוכיפת
ואת העטלף:

יג. העופות האלה טמאים לכם
ואסור לאכל אותם
כי הם טמאים:
הנשר, הפרס
והעזניה.
יד. אסור לאכל גם את הדאה
והאיה לסוגיה.
טו. אסור לאכל גם את העורב
ואת כל המינים שלו.
טז. ואת בת היענה
ואת התחמס
ואת השחף
ואת הנץ
ואת כל המינים שלו.
יז. ואסור לאכל גם את הכוס
ואת השלד
ואת הינשוף.
יח. ואת התנשמת
ואת הקאת
ואת הרחם.
יט. אסור לאכל גם את החסידה,
את האנפה מכל מין שלה,
ואת הדוכיפת ואת העטלף.
את כל העופות האלה אסור לאכל.

מִן הַמְדַרְשׁ הַזֶּה יֵצֵא פִתְגָם:

"הַלֵּךְ זְרִיר אֶצֶל עוֹרֵב".

מְתִי מִשְׁתַּמְשִׁים בְּפִתְגָם זֶה?
כְּשֶׁרוֹצִים לְהַגִּיד, שְׁמָצָא מִן אֶת מִינוֹ.
זֹאת אוֹמֶרֶת:

כָּל אֶחָד מִתְחַבֵּר עִם מִי שְׂדוּמָה לוֹ.

הַחֲסִידָה

יֵא, יֵט: " ... וְאֵת הַחֲסִידָה..."

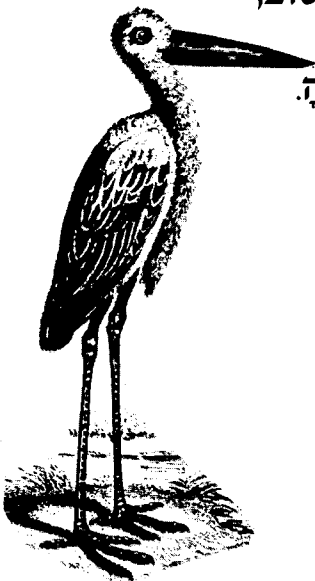
אָמְרוּ חֲכָמִים:

לָמָּה קָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן אֶת שְׁמָה חֲסִידָה?

כִּי הִיא עוֹשֶׂה חֶסֶד, מַעֲשֶׂה טוֹב,

עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ.

הִיא מְחַלֶּקֶת לָהֶן מִמְזוֹנוֹתֶיהָ.

פָּרָק י"א

פֶּרֶשֶׁת שְׁמִינִי

כ-כג: חֲרָקִים מְעוֹפְפִים, טְהוֹרִים וְטֵמְאִים

אָסוּר לֶאֱכַל אֶת כָּל הַחֲרָקִים הַמְעוֹפְפִים, שֵׁישׁ לָהֶם יוֹתֵר מִשְׁתֵּי רַגְלִים.
מִתֵּר לֶאֱכַל רַק אֶת הָאַרְבֶּה, הַסִּלְעָם, הַחֲרָגֶל וְהַחֲגָב.

כ. כָּל הַחֲרָקִים שְׁעָפִים

וְיֵשׁ לָהֶם יוֹתֵר מִשְׁתֵּי רַגְלִים

טֵמְאִים הֵם לָכֶם, וְאָסוּר לֶאֱכַל אוֹתָם.

כא. מִבֵּין הַחֲרָקִים הַמְעוֹפְפִים

שֵׁישׁ לָהֶם יוֹתֵר מִשְׁתֵּי רַגְלִים,

מִתֵּר לָכֶם לֶאֱכַל

רַק אֶת אֵלֶּה שֵׁישׁ לָהֶם

רַגְלִים, שֶׁהֵן גְּבוּהוֹת יוֹתֵר מִשֵּׁל אַחֲרֵים

וְהֵם יְכוּלִים לָנֶתֶר, לְקַפֵּץ בָּהֶן

עַל הָאָרֶץ.

כב. אֵלֶּה הַחֲרָקִים הַמְעוֹפְפִים

שֶׁמִּתֵּר לָכֶם לֶאֱכַל:

אֶת הָאַרְבֶּה וְאֶת כָּל הַמִּינִים שְׁלוֹ,

וְאֶת הַסִּלְעָם וְאֶת כָּל הַמִּינִים שְׁלוֹ,

וְאֶת הַחֲרָגֶל וְאֶת כָּל הַמִּינִים שְׁלוֹ,

וְאֶת הַחֲגָב וְאֶת כָּל הַמִּינִים שְׁלוֹ,

כ. כָּל שְׂרָץ הָעוֹף

הַהֹלֵךְ עַל-אַרְבַּע

שִׁקְצָה הוּא לָכֶם:

כא. אִךְ אֶת-זֶה תֹאכְלוּ

מִכָּל שְׂרָץ הָעוֹף

הַהֹלֵךְ עַל-אַרְבַּע

אֲשֶׁר-לוֹ

כְּרַעִים מִמַּעַל לְרַגְלָיו

לָנֶתֶר בָּהֶן

עַל-הָאָרֶץ:

כב. אֶת-אֵלֶּה מֵהֵם

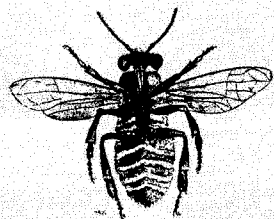
תֹאכְלוּ

אֶת-הָאַרְבֶּה לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַסִּלְעָם לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַחֲרָגֶל לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַחֲגָב לְמִינֵהוּ:

אין אף ברִיָּה מִיִּתְרַת בְּעוֹלָם

יא, כ: "כל שרץ העוף"

אמרו חכמינו:

אין ברִיָּה מִיִּתְרַת בְּעוֹלָם.

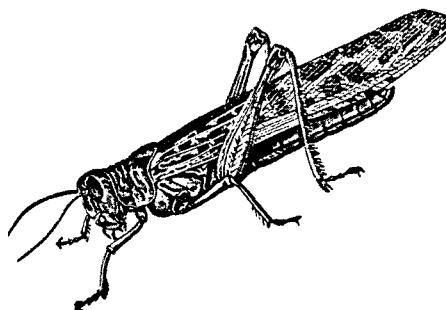
אִפְלוּ זְבוּבִים, פְּרַעוֹשִׁים, יִתּוּשִׁים.

אֵת כָּלֶם בָּרָא ה'.

לְכָלֶם תִּפְקִיד בְּעוֹלָם.

אִפְלוּ צַפְרֻדָּע, אִפְלוּ יִתּוּשׁ.

(ב"ר י' שמו"ד י')

כא. לַיִתָּר: לַדֹּלֵג, לַקַּפֵּץ.

פָּרָק יט

פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים

א-ד: עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמֹר מִצְוֹת וַיִּשְׂיג אֶת הַקְּדוּשָׁה

ה' מְצַוֶּה עַל הָעַם לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ, לְכַבֵּד אֶת הָאֵם וְהָאֵב, לְשַׁמֵּר עַל הַשַּׁבָּת וְלֹא לַעֲבֹד לְאֱלִילִים.

א. ה' דִּבֶּר אֶל מֹשֶׁה וַאֲמַר:

ב. דִּבֶּר אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּגִּיד לָהֶם:

תְּהִיוּ קְדוֹשִׁים

כִּי גַם אֲנִי, ה' אֶלְקֵיכֶם, קְדוֹשׁ.

ג. כָּל אֶחָד מִכֶּם צְרִיךְ לְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ, וְלִשְׁמֹר אֶת הַשַּׁבָּתוֹת.

כִּי אֲנִי ה' הָאֱלֹקִים שְׁלָכֶם.

ד. אַל תֵּלְכוּ אֶל הָאֱלִילִים וְאַל תַּעֲשׂוּ לָכֶם

אֱלִילִים מִפְּסִילִים שֶׁל מִתְּכֶת, כִּי אֲנִי ה' הָאֱלֹקִים שְׁלָכֶם.

א. וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ב. דִּבֶּר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם

קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ

כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

ג. אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ

וְאֶת־שַׁבְּתַתִּי תִשְׁמְרוּ

אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

ד. אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאלֹהֵי מִסְכָּה

לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

ה-ח: הַקְּרִבַת קְרִבְנוֹת וְאֲכִילָתָם

אֶת הַקְּרִבָּן צְרִיךְ לֶאֱכַל בַּיּוֹם שֶׁמִּקְרִיבִים אוֹתוֹ אוֹ לְמַחֲרָת, יוֹם אַחַר כֶּן. אֲסוּר לֶאֱכַל אֶת

מֵה שֶׁנִּשְׁאַר בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי.

ה. וְאִם תִּקְרִיבוּ לָהּ

קְרִבָּן שֶׁל זֶבַח שְׁלָמִים, תִּקְרִיבוּ אוֹתוֹ מִרְצוֹן.

ו. תֹּאכְלוּ אוֹתוֹ בַּיּוֹם שֶׁתִּזְבַּחוּ וְגַם יוֹם אַחֲר־כֶּן,

וּמֵה שֶׁנִּשְׁאַר עַד הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, תִּשְׂרְפוּ בָאֵשׁ.

ז. וְאִם תֹּאכְלוּ אֶת הַקְּרִבָּן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי,

הַקְּרִבָּן יִחָשֵׁב לְמָאוֹס

ה. וְכִי תִזְבַּחוּ

זֶבַח שְׁלָמִים לָהּ לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבַּחְהוּ:

ו. בַּיּוֹם זִבְחֶכֶם יֹאכַל וּמִמַּחֲרָת

וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָאֵשׁ יִשְׂרָף:

ז. וְאִם הָאֵכַל יֹאכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

פְּגוּל הוּא

אגדות חכמים	מילון
<p>מדוע ה' מבקש ממושה לאסוף את כל העם? יט, א: "דבר אל-כל-עדת בני ישראל ואמרת אליהם: קדשים תהיו פי קדוש אני ה' אלקיכם". אמרו חכמים: הדברים בפרשה זאת חשובים עד מאד. לכן בקש הקב"ה לאסוף את כל העם [ולא רק את הנכבדים] ולומר את הדברים בפני כלם.</p>	<p>ב. עדת בני ישראל: עם בני ישראל. קדשים: טהורים, רחוקים מחטאים. ג. תיראו: תכבדו. שבתתי: השבתות שלי. ד. אל תפנו: אל תלכו אליהם. ואלהי מסכה: אלילים מפסילים עשויים ממתכת.</p>
<p>מה הקשר בין שמירת שבת וכבוד הורים? יט, ג: "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו". מצוה גדולה לכבד הורים. אבל אם אביך אומר לך לחלל שבת, אל תשמע לו.</p>	<p>ה. זבח שלמים: קרבן שהיו מביאים לנדר או לנדבה. לרצונכם: לפי הרצון שלכם. ו. והנותר: מה שישאר. ז. פגול: מאוס, מקלקל.</p>

פְּרֻשֵׁי קְדוּשִׁים	פֶּרֶק יט
<p>לֹא יִרְצֶה: ח. וְאֶכְלִיוּ עֹנֹו יִשָּׂא כִּי אֶת־קֹדֶשׁ ה' חָלַל וּנְכַרְתֶּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ:</p>	<p>וְה' לֹא יִקְבֹּל אוֹתוֹ. ח. מִי שִׂיאֲכַל קֶרֶבֶן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, יִקְבֹּל עֲנָשׁ, כִּי חָלַל אֶת קֹדְשֵׁי ה' וּמִגִּיעַ לוֹ עֲנַשׁ מוֹת.</p>

ט-י: לְקַט וּפָאָה

הַלְקֵט - הַתְּבוּאָה שֶׁנִּשְׂאֶרֶת בַּשָּׂדֶה לְאַחַר הַקְּצִיר, וְהַפָּאָה - הַתְּבוּאָה שֶׁנִּשְׂאֶרֶת בַּקְּצֵה הַשָּׂדֶה.
הַפֶּרֶט - הָעֲנָבִים שֶׁנִּשְׂאֶרִים בְּגִפֶּן לְאַחַר הַבְּצִיר;
אֶת כָּל אֵלֶּה צְרִיךְ לְהַשְׂאִיר לְעֹנֵי וְלַגֶּר, כְּמוֹ שֶׁה' מְצַוֶּה.

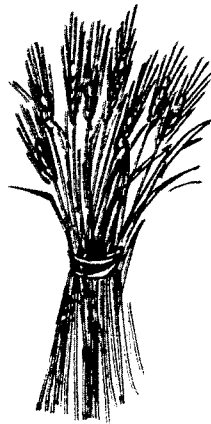
ט. וּבִקְצֹרְכֶם אֶת קְצִיר אֲרָצְכֶם
לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ
לְקַצֵּר
וְלִקַּט קְצִירְךָ לֹא תִלְקֹט:
י. וְכִרְמֶךָ
לֹא תַעֲוֹלֵל
וּפֶרֶט כִּרְמֶךָ
לֹא תִלְקֹט
לְעֹנֵי וְלַגֶּר
תַּעֲזֹב אֹתָם
אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

ט. כִּשְׁתַּקְּצֹרוּ אֶת הַשָּׂדוֹת בְּאֶרֶץ שְׁלֹכֶם,
אֶל תִּקְצְרוּ אֶת הַתְּבוּאָה שֶׁבַקְּצֵה שֶׁל הַשָּׂדֶה.
כִּשְׂאֵתֶם אוֹסְפִים אֶת הַשְּׁבִלִים שֶׁקְּצַרְתֶּם,
אֶל תִּאֲסְפוּ אֶת הַשְּׁבִלִים שֶׁנוֹפְלוֹת לְקֶרְקַע.
י. וְכִשְׂאֵתֶה אוֹסֵף אֶת הָאֲשְׁכוֹלוֹת בַּכֶּרֶם,
אֶל תִּאֲסֹף אֶת הָאֲשְׁכוֹלוֹת הַנִּשְׂאֶרִים בְּגִפֶּן,
וְגַם אֶת הָעֲנָבִים שֶׁנִּפְּלוּ מִן הָאֲשְׁכוֹל
לֹא תִאֲסֹף.
אֶת מֵה שֶׁנִּשְׂאֵר בַּשָּׂדֶה וּבַכֶּרֶם
תִּשְׂאִירוּ לְעֹנֵי וְלַגֶּר,
כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

יא-טו: אָסוּר לִפְגֹּעַ בְּרַעַב בְּשֶׁקֶר, בְּגִזְל, בְּאִמֹר וּבְרִגְשׁ

יא. לֹא תִגְנוּבוּ
וְלֹא תִכְחָשׁוּ
וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ:
יב. וְלֹא תִשְׁבְּעוּ בִשְׁמֵי לִשְׁקֵר
וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
אֲנִי ה':
יג. לֹא תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ
וְלֹא תִגְזֹל
לֹא תִלִּין
פְּעֻלַת שְׂכִיר אֶתְךָ
עַד־בֶּקֶר:

יא. אָסוּר לִגְנוֹב,
אָסוּר שֶׁלֹא לְהַחֲזִיר פְּקֻדוֹן אוֹ אֲבֹדָה.
וְאָסוּר לִשְׁקֹר לְחֵבֵר.
יב. אֶל תִּשְׁבְּעוּ שְׁבוּעַת שֶׁקֶר בְּשְׁמֵי,
כִּי כָּל שְׁבוּעָה הִיא בְּשֵׁם ה',
וְזֶה חָלוּל ה' אֱלֹהֶיךָ.
יג. אֶל תִּנְצֹל אֶת חֵבְרֶךָ,
אֶל תִּגְזֹל מִמֶּנּוּ מֵה שֶׁמִּגִּיעַ לוֹ,
אֶל תִּחְזִיק; תִּשְׁמֹר אֶצְלֶךָ
אֲפִלוּ לְיוֹם אֶחָד
אֶת הַשֶּׁכֶר שֶׁמִּגִּיעַ לַשְּׂכִיר שְׁלֶךָ.

**עֲבֵרָה אַחַת גּוֹרֶרֶת (מוֹשְׁכֶת)
עֲבֵרוֹת רַבּוֹת**

יט, יא-יב: " ... לֹא תִגְנוּבוּ וְלֹא תִכְחֹשׁוּ
וְלֹא תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ,
וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בַשָּׁמַיִם לְשֹׁקֵר
וְחִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם אֱלֹהֵיכֶם."
אָמְרוּ חֲכָמִים:
"עֲבֵרָה גּוֹרֶרֶת (מוֹשְׁכֶת) עֲבֵרָה.
תִּחְלֶה אָדָם גּוֹנֵב,
אַחַר כֵּן הוּא מִכְחִישׁ וְאוֹמֵר "לֹא גָנַבְתִּי".
אַחַר כֵּן הוּא מִשְׁקֵר גַּם בְּבֵית הַדִּין.
אַחֲרַי זֶה הוּא נֹשֵׁבַע לְשֹׁקֵר וְאוֹמֵר אֶת שֵׁם ה'
לְשׂוּא.
לוֹמְדִים מִכָּאן,
שֶׁלֹּא כִּדְאִי לְהִתְחִיל בְּמַעֲשֵׂה הָרַע הָרִאשׁוֹן.

ז. לֹא יִרְצֶה: ה' לֹא יִקְבַּל
אוֹתוֹ לְקַרְבָּן.
ח. וְאֶכְלִיו עֹנּוֹ יֵשָׂא: מִי
שִׂיאֵכֵל אוֹתוֹ, יַעֲנֹשׁ.
קדש ה': הַבָּשָׂר שֶׁל
הַקֶּרְבָּן הוּא קֹדֶשׁ.

ט. וּבִקְצֹרְכֵם: כַּאֲשֶׁר
תִּקְצְרוּ.

לא תכלה: אֵל תִּקְצַר
לְגַמְרֵי, עַד הַסּוּף.
פאת שדה: קִצֵּה הַשָּׂדֶה.
י. וּכְרַמְךָ: כְּרָם הָעֵנָבִים
שֶׁלְּךָ.

לא תעולל: אֵל תִּיאַסֹּף
אֶת הָאֲשֵׁכוֹלוֹת שֶׁנִּשְׁאַרוּ
אַחֲרֵי הַבָּצִיר.
פרט כרמך: הָעֵנָבִים
שֶׁנִּפְּלוּ מִן הָאֲשֵׁכוֹל.

יא. לֹא תִכְחֹשׁוּ: תִּגִּידוּ אֶת
הָאֱמֶת, וְתִחְזִירוּ פְּקֻדוֹן
שְׁבִידֵיכֶם.

לא תשקרו איש
בְּעַמִּיתוֹ: לֹא תִשְׁקְרוּ
לְחֻבְרִים שְׁלָכֶם.
יב. וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בַשָּׁמַיִם
לְשֹׁקֵר וְחִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם
אֱלֹהֵיכֶם: אִם תִּשָּׁבְעוּ בַשָּׁמַיִם
לְשֹׁקֵר, תִּחְלְלוּ אֶת שֵׁמִי.

יג. פעלת שכיר: אֶת הַשָּׂכֵר
שֶׁל עוֹבֵד שָׂכִיר, שֶׁמִּקְבַּל כָּל
יוֹם אֶת שְׁכָרוֹ.

פְּרָשַׁת קְדוּשִׁים	פֶּרֶק י"ט
<p>יד. לֹא־תִקְלַל חֵרֶשׁ וּלְפָנַי עֹנֵה לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי ה'.</p> <p>טו. לֹא־תַעֲשׂוּ עֵוֹל בַּמִּשְׁפָּט לֹא־תִשָּׂא פָנֶיךָ לְדָל וְלֹא תִהְדָּר פָּנֶי גָדוֹל</p> <p>בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עַמִּיתֶךָ: טז. לֹא־תִלְךָ רֶכִיל בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ אֲנִי ה'.</p> <p>יז. לֹא־תִשְׁנֵא אֶת־אֲחִיךָ בְּלִבְּךָ הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתֶךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלֶיךָ חֶטְא: יח. לֹא־תִקֵּם וְלֹא־תִטּוֹר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאֶהְבֵּת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי ה'.</p>	<p>יד. אָסוּר לְקַלֵּל אֶת הַחֵרֶשׁ, שְׂאִינוּ שׁוֹמְעִים, וְאָסוּר לְשִׂים מִכְשׁוֹל לְפָנַי עוֹר שְׂאִינוּ רוֹאֵה. תִּירָא מֵה', כִּי הוּא רוֹאֵה וְשׁוֹמֵעַ הַכֹּל. טו. לְשׁוֹפְטִים אָסוּר לַעֲשׂוֹת אִי־צַדִּיק בַּמִּשְׁפָּט. אָסוּר לְשׁוֹפֵט לְהַעֲדִיף אֶת הָעָנִי, שְׂאִינוּ צוֹדֵק, וְאָסוּר לְשׁוֹפֵט לְהַעֲדִיף אֶת הָאָדָם הַחֲשׁוֹב, שְׂאִינוּ צוֹדֵק. הַמִּשְׁפָּט צָרִיךְ לִהְיוֹת מִשְׁפָּט צַדִּיק. טז. אֵל תּוֹצִיא שֵׁם רַע עַל חֲבֵרְךָ, וְאֵל תַּעֲמֹד בְּצַד כְּשֶׁחֲבֵרְךָ בְּסַכְּנָה, כִּךְ צוּה ה'. יז. אֵל תִּשְׁמֹר שְׁנֵאָה בְּלִבְּךָ, אִם אִתָּה רוֹאֵה אָדָם חוֹטֵא, תִּזְהֵר אוֹתוֹ וְתִרְחִיק אוֹתוֹ מִחֶטְא. אֵל תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה נִקְמָה. יח. אֵל תִּשְׁמֹר כַּעַס וְשֵׁנֵאָה בְּלִב נֶגֶד חֲבֵרֶיךָ, בְּנֵי עַמֶּךָ. וְאֶהְבֵּת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ, תִּאָהֵב אֶת חֲבֵרְךָ כְּמוֹךָ.</p>

ל"ב-ל"ז: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְצוּיִם לְנַפְשָׁם אֶת הַאֲזָרוֹת הַזֵּאת

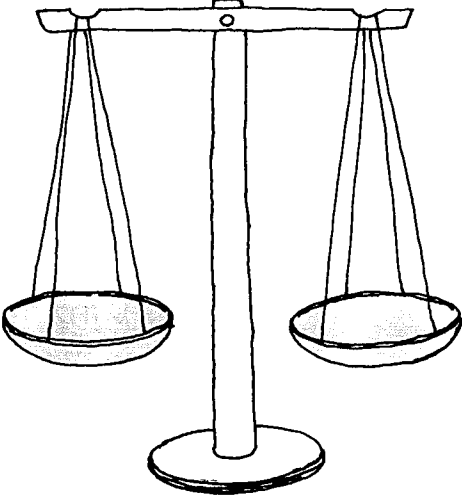
הֵם מְצוּיִם גַּם לְהַתִּיחַס אֶל הַגֵּר בְּצַדֵּק וּבִישָׁרָה, כִּי גַם הֵם
הָיוּ גֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.

<p>לב. מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם וְהִזְדַּרְתָּ פָּנֶי זָקֵן וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי ה'.</p> <p>לג. וְכִי־יִגוֹר אִתְּךָ גֵר בְּאֶרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אוֹתוֹ:</p> <p>לד. כְּאִזְרַח מִכֶּם יִהְיֶה לְכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֶהְבֵּת לוֹ כְּמוֹךָ כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם</p>	<p>לב. כְּשֶׁתִּרְאֶה אָדָם זָקֵן, תִּקּוּם, וְתִתֵּן כְּבוֹד לְזָקֵן. אֲלֵקִים רוֹאֵה אוֹתְךָ, הוּא יוֹדֵעַ אִם רְאִיתָ אֶת הַזָּקֵן. לג. וְאִם יִגוֹר אִתְּךָ אִישׁ זָר, שֶׁלֹּא מֵעַמֶּךָ, אֵל תִּרְמֹנוּ אוֹתוֹ. אֵין לוֹ יְדִידִים וּקְרוֹבִים שְׂיַעֲזְרוּ לוֹ. לד. תִּתִּיחַסוּ אֵלָיו כְּמוֹ אֵל אִזְרַח כְּמוֹכֶם, כִּךְ יִהְיֶה בְּשִׁבְלֵכֶם הַגֵּר הַזֶּר שֶׁגֵּר אִתְּכֶם. תִּאָהֵב אֶת הַגֵּר כִּי הוּא דוֹמָה לְכֶם שֶׁאַתֶּם הָיִיתֶם, כִּי גַם אַתֶּם הָיִיתֶם גֵּרִים, זָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.</p>
---	---

אגדות חכמים	מילון
<p>אָסוּר לָתֵת עֵצָה מִכְשִׁילָה יט, יד: "לפני עור לא תתן מכשל" חכמים הסבירו, שאין הכוונה רק לעור ממש שאינו רואה, אלא גם למי שלא מבין ענין. אסור במקרה כזה לתת לו עצה שתכשיל אותו בענין שאינו מבין בו.</p>	<p>יד. חרש: מי שלא יכול לשמע. עור: מי שלא יכול לראות. מכשל: דבר שמפריע בדרך. טו. עול: אי צדק. לא תשא פני דל: אל תעדיף במשפט עני שאינו צודק. לא תהדר: אל תכבד ותעדיף את המכבד, החשוב. גדול: עשיר, חשוב, מכבד. עמיתך: החבר שלך. טז. לא תלך רכיל: אל תוציא שם רע על חברך. לא תעמד על דם רעה: אל תעמד בצד בלי לעזר, כשחברך בסכנה. יז. הוכח תוכיח את עמיתך: תזהיר את החבר שלך, שלא יעשה רע. ולא תשא עליו חטא: תרחיק אותו מחטא. לא תקם: אל תעשה מעשה נקמה.</p>
<p>נִזְהָר מִרְכִּילוֹת יט, טז: "לא תלך רכיל בעמיד" "רכיל" מלשון "רוכל". מה הרוכל עושה? מטעין סחורה במקום אחד, והולך ומוכר אותה במקום אחר. כך האיש ההולך רכיל: שומע דברים במקום אחד ומספר אותם במקום אחר. וחכמינו אמרו: חשוב מאד להזהר מרכילות, כי היא יכולה להזיק. (ירושלמי, פאה פ"א)</p>	<p>יח. לא תטר: אל תשמר כעס ושנאה בלב. ואהבת: תאהב. לב. שיבה: שער לבן. איש שיבה: איש זקן. והדרת: תתן כבוד. ויראת: תפחד. לג. גר: אדם זר שלא מהעם שלך. לא תונו: לא תרמו. לד. באזרח: כמו בן הארץ, שיש לו זכויות וחובות.</p>

פְּרֻשֵׁת קְדוּשִׁים	פֶּרֶק י ט
<p>אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: לֵאמֹר לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקַל וּבְמִשׁוּרָה: לוֹ. מֵאֲזַנֵי צְדָק אֲבִנֵי צְדָק אֵיפֶת צְדָק וְהִין צְדָק יִהְיֶה לְכֶם אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: לֹא. וּשְׁמֵרְתֶם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אָנִי ה'.</p>	<p>כִּד צוֹיְתִי אָנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. לֵאמֹר. תִּשְׁפֹּטוּ בְצִדֵק וּכְשֶׁתִּמְכְּרוּ, תִּתְּנוּ מִדָּה נְכוֹנָה שֶׁל מִשְׁקָל וְשֶׁל מִשׁוּרָה. לוֹ. תִּשְׁקְלוּ בְּמִשְׁקָל נְכוּן בְּאֲבָנֵי מִשְׁקָל נְכוֹנוֹת בְּכָלֵי מִדָּה נְכוּן לְתַבּוּאָה וּבְכָלֵי מִדָּה נְכוּן בְּנוֹזְלִים. אֵל תִּרְמוּ. תִּזְכְּרוּ שֶׁאֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם שֶׁהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִשְׁגִּיחַ עֲלֵיכֶם. לֹא. תִּשְׁמְרוּ אֶת כָּל הַחֻקִּים שְׁלִי וְאֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁאִמַּרְתִּי לְכֶם, אֶת כָּל אֱלֹהֵי תַעֲשׂוּ. אָנִי ה' צוֹיְתִי אֶתְכֶם.</p>

אגדות חכמים	מילון
<p style="text-align: center;">עֲלֵבוֹן הוּא פְּגִיעָה קֶשֶׁה כְּמוֹ שְׁפִיכוֹת דָּמִים</p> <p>יט, טז: "לא תעמד על דם רעהו" אמרו חכמים: אין הכוונה רק שלא לשתק כשהורגים את חברך. אם אתה שומע שמבישים את חברך, אל תעמד מן הצד ואל תשתק. גם עלבון הוא פגיעה קשה מאד מאד.</p> <p style="text-align: center;">צריך לאהב את האדם</p> <p>יט, יח: "ואהבת לרעהו כמוך" רבי עקיבא אומר: "זה כלל גדול בתורה". (ירושלמי נדרים פ"ט)</p>	<p>לה. עול: אי צדק. ובמשורה: כלי למדוד נוזלים. לו. מאזנים: כלי לשקילה. אבני צדק: משקולות מדיקות לשקילה. איפה: מדה של יבש. היו: כלי מדידה לנוזלים.</p>
	

פָּרָק כג

פְּרֹשֶׁת אָמַר

פָּרָק כ"ג: מוֹעֲדֵי ה'

א-ד: שַׁבָּת וּמוֹעֵד

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְצוּיִם לְקַיֵּם אֶת הַשַּׁבָּת וְהַמוֹעֲדִים, הַחֲגִים הַקְּדוּשִׁים לַה', שְׁחַגְּגוּ אוֹתָם בְּזִמְנֵים קְבוּעִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

א. ה' דָּבַר אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר:

ב. דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִגִּיד לָהֶם:

מוֹעֲדֵי ה', הַחֲגִים

שְׁשֻׁמָּם גַּם "מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ" -

יָמִים קְדוּשִׁים שֶׁהִתְאַסְּפוּ בָּהֶם בַּמִּקְדָּשׁ,

הֵם חֲגִים וְזִמְנֵים קְדוּשִׁים לַה'.

ג. שֶׁשָּׁה יָמִים עוֹבְדִים וְעוֹשִׂים מְלָאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, בַּשַּׁבָּת,

לֹא עוֹבְדִים אֶלָּא נְחִים,

זֶה יוֹם קְדוֹשׁ.

בַּיּוֹם הַזֶּה אֲסוּר לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה,

שַׁבָּת הִיא לַה',

בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁאַתֶּם גָּרִים בָּהֶם.

ד. אֱלֹהֵי הַחֲגִים,

הַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים

שֶׁתְּחַגְּגוּ אוֹתָם בְּזִמְנֵם הַקְּבוּעִים.

א. וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

ב. דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי ה'

אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

אֱלֹהֵי הַיָּמִים הַמִּוֹעֲדִים:

ג. שֶׁשָּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן

מִקְרָא־קֹדֶשׁ

כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשֶׂה

שַׁבָּת הִיא לַיהוָה

בְּכָל מוֹשְׁבֹתֶיכֶם:

ד. אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי ה'

מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:

ה-ח: פְּסַח

אֶת הַפְּסַח חוֹגְגִים שִׁבְעָה יָמִים, מֵאַרְבָּעָה עָשָׂר בְּנִיסָן.

אֲסוּר לֶאֱכֹל מִצּוֹת וְאֲסוּר לַעֲבֹד בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן וּבַיּוֹם הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַחֵג.

יָמִים אֱלֹהֵי הַיָּמִים קְדוּשִׁים לַה', שֶׁמִּתְאַסְּפִים בָּהֶם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

ה. בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, הוּא חֹדֶשׁ נִיסָן,

בְּאַרְבָּעָה־עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִיסָן,

לְפָנוֹת עֶרֶב, מִשְׁקִיעַת הַשֶּׁמֶשׁ

וְעַד צֹאת הַכּוֹכָבִים,

יְהִי פְסַח לַה'.

ו. בַּחֲמִשָּׁה־עָשָׂר לְנִיסָן

ה. בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ

בֵּין הָעֲרֻבִים

פְּסַח לַה':

ו. וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה

אגדות חכמים	מילון
<p>ה' נתן מתנה יקרה לישראל</p> <p>כג, ג: "שבת היא לה' בכל מושבתיכם" אמר הקדוש ברוך הוא למשה: "מתנה טובה יש לי ושבת שמה. ואני נותן אותה מתנה לישראל. מאז ועד היום אנו נהנים מהמתנה ששמה שבת".</p> <p>(שבת יז)</p> <p>עם ישראל והשבת</p> <p>כג, ג: "שבת היא לה' בכל מושבתיכם" עם ישראל הוא כאלו בן הזוג של השבת. כשעמדו ישראל לפני הר סיני, אמר להם הקב"ה: "זכרו את יום השבת לקדשו, כי אתם דומים לחתן והשבת לכלה". לכן כשהשבת נכנסת, אומרים בכל בתי הכנסת בעולם: "לכה דודי לקראת פלה". החתן, עם ישראל, בא לקראת השבת הכלה, עם ישראל מקבל את השבת בתפלה של קבלת שבת. (ילק"ש, בראשית י"א)</p>	<p>ב. מועדי ה': הזמנים הקבועים, החגים הקדושים לה'.</p> <p>מקראי קדש: הימים הקדושים, שהתאספו בהם לקרא בדברי קדש, בדרך כלל - במקדש.</p> <p>ג. שבת שבתון: מנוחה שלמה.</p> <p>בכל מושבתיכם: בכל המקומות שאתם גרים בהם.</p> <p>ד. במועדים: בזמנם הקבוע.</p> <p>ה. בין הערבים: לפנות ערב, משקיעת השמש ועד צאת הכוכבים.</p>

פְּרָשַׁת אֲמֹר	פָּרָק כג
<p>חג המצות לה' שבעת ימים מצות תאכלו: ז. ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: ח. והקרבתם אשה לה' שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:</p>	<p>תחגגו לה' את חג המצות, הפסח. מצות תאכלו שבועה ימים. ז. היום הראשון יהיה יום קדוש שמתאספים בו בבית המקדש, כל עבודה לא תעשו [חוץ מאכל נפש]. ח. תעלו באש קרבן במשך שבועה ימים. ביום השביעי יהיה לכם חג, יום קדוש, שמתאספים בו בבית המקדש, ולא תעשו שום עבודה [חוץ מאכל נפש].</p>

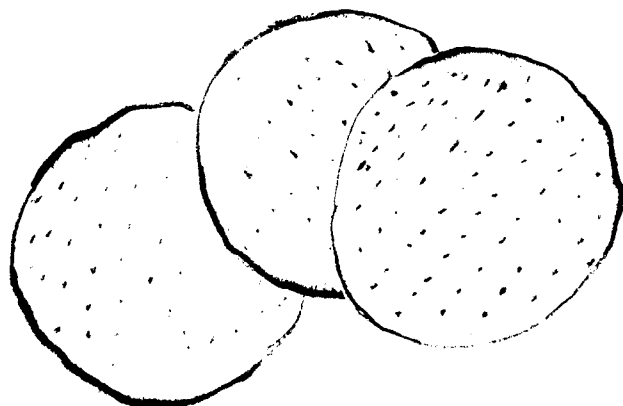
ט-יד: העֶמֶר

העם מצוה להביא לה' עמר - האלמה הראשונה של קציר השעורים.
עליהם להקריב גם שה שלם בן שנה וסלת ויין.

<p>ט. וידבר ה' אל משה לאמר: י. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם פיתבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: יא. והניף את העמר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: יב. ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה לה'. יג. ומנחתו שני עשרונים סלת בלולה בשמן אשה לה' ריח ניחח</p>	<p>ט. ה' דבר אל משה ואמר: י. דבר אל בני ישראל ותגיד להם: כשתבואו אל הארץ שאני נותן לכם, ותקצרו את קציר השעורים בה, תביאו את אלמת השבלים הראשונה אל הכהן. יא. הכהן ירים ויניף את העמר לפני המזבח לטובתכם, כדי שיהיה לכם לרצון לפני ה'. הכהן יניף את העמר למחרת החג הראשון. יב. ביום שאתם מניפים, מרימים את העמר לה', תקריבו קרבן עולה לה' כבש בן שנה שלם בלי פגם. יג. עם הקרבן מביאים מנחה, מתנה, שתי עשיריות האיפה של סלת מערבבת בשמן, מעלים באש לפני ה' ועולה מהם ריח ניחוח, נעים.</p>
---	---

אגדות חכמים

מילון

ח. אשה: קרבן שנשרף
באש.

י. כי תבאו: כשתבואו.
עמר ראשית קצירכם:
אלמת השבלים הראשונה.
יא. והניף: זרים בתנופה
(או: זרים ויוריד).
לרצונכם: שיהיה לרצון
לפני ה', לטובתכם.
ממחרת השבת: יום
אחרי היום הראשון של פסח.
יניפנו: יניף אותו.
יב. ביום הניפכם: ביום
שאתם מניפים.
כבש תמים: כבש שלם,
שאין בו מום.
בן שנתו: בן שנה.
יג. שני עשרנים: שתי
עשריות האפה.
סלת: החלק הטוב
והמבחר שבקמח.
בלולה: מערבבת.
אשה: אש.
ריח ניחח: ריח נעים.

פְּרֻשַׁת אָמֵר	פֶּרֶק כֵּג
<p>וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעֵת הֵהִיךְ: יָד. וְלֶחֶם וְקִלְי וְכֶרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאֲכֶם אֶת־קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מִשְׁבְּתֵיכֶם:</p>	<p>עִם אֱלֹהֵי נֹסְכִים, יוֹצְקִים יַיִן בְּמִדָּה שֶׁל רְבַע הֵינָּה, כְּלִיטֵר וְחֻצֵי. יָד. וְלֶחֶם וְגִרְגָרֵי תְבוּאָה קְלוּיִים בְּאֵשׁ, וְגִרְגָרֵי תְבוּאָה טְרֵיהָ מִן הַשָּׂדֶה לֹא תֹאכְלוּ עַד סוֹף הַחֵג; עַד שֶׁתְּבִיאוּ אֶת הַקֶּרֶבֶן לַה', כָּל זֶה הוּא לָכֶם חֶק בְּכֹל הַדּוֹרוֹת בְּכֹל מְקוֹם שֶׁאַתֶּם גָּרִים בוֹ.</p>

טו-כ"א: שְׁבוּעוֹת

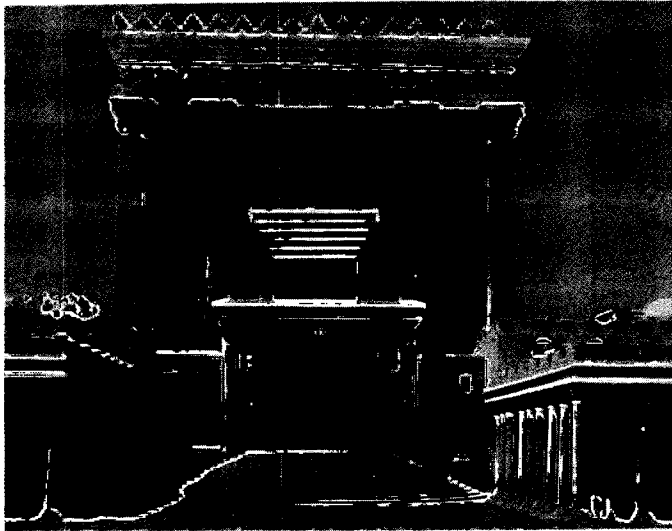
לְאַחַר הַחֵג הָרִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח, תִּסְפְּרוּ שִׁבְעָה שְׁבוּעוֹת וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁים, בּוֹ' בְּסִינַי
 יְהִיָּה חֵג הַשְּׁבוּעוֹת, הוּא חֵג קִצִּיר הַבְּכוֹרִים. בְּחֵג זֶה מְבִיאִים
 אֶת קֶרְבֶּן הָעֹמֵר, וְאֶת מִנְחַת הַבְּכוֹרִים.

טו. וְסִפַּרְתֶּם לָכֶם
מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת
מִיּוֹם הִבִּיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה
שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת
תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה:
טז. עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית
תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
וְהִקְרַבְתֶּם
מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה':
יז. מִמּוֹשְׁבֵיכֶם תְּבִיאוּ
לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים
שְׁנַי עֶשְׂרִים סֹלֶת
תִּהְיֶינָה
חֲמֵץ תֹּאפִינָה
בְּכוֹרִים לַה':
יח. וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם
שִׁבְעַת כִּבְשִׁים תְּמִימִם
בְּנֵי שָׁנָה
וּפָר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
וְאֵילָם שְׁנַיִם
יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה
וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵיהֶם

טו. תִּתְחִילוּ לִסְפֹּר, כְּדִי לְדַעַת מַתֵּי שְׁבוּעוֹת:
 יוֹם אַחֲרֵי הַחֵג הָרִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח
 מֵהַיּוֹם שֶׁאַתֶּם מְבִיאִים אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה,
 תִּסְפְּרוּ שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת,
 שִׁבְעָה שְׁבוּעוֹת שְׁלֵמִים.
 טז. עַד אַחֲרֵי הַשְּׁבוּעַת הַשְּׁבִיעִית
 תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
 וְאִז, בְּחֵג הַשְּׁבוּעוֹת,
 תִּקְרִיבוּ מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה'.
 יז. מִכָּל מְקוֹם שֶׁאַתֶּם גָּרִים בוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, תְּבִיאוּ
 שְׁתֵּי חֲלוֹת [תְּנוּפָה] לַהֲנִיף לַה'.
 שְׁתֵּי הַחֲלוֹת תִּהְיֶינָה עֲשׂוּיֹת
 מִשְׁתֵּי עֲשִׂירִיּוֹת אֵיפָה שֶׁל תְּבוּאָה.
 הֵן יִהְיוּ אֲפוּיוֹת לְאַחַר שֶׁהִחְמִיצוּ.
 מִנְחָה זוֹ הִיא מִנְחַת בְּכוֹרִים.
 יח. עִם הַלֶּחֶם תִּקְרִיבוּ
 שִׁבְעָה כִּבְשִׁים שְׁלֵמִים
 בְּנֵי שָׁנָה.
 וּפָר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
 וּשְׁנַי אֵילִים.
 כָּל אֱלֹהֵי יִהְיוּ קֶרְבֶּן עוֹלָה לַה'.
 כָּל הַמִּנְחוֹת
 וְכָל הַנִּסְכִּים, שִׁיוֹצְקִים,

אגדות חכמים

מילון

יג. ונסכה: מה שנוסכים, יוצקים.
רביעית: רבע.
הין: מדה לנוזלים,
 פנראה ששה ליטרים.
רביעית ההין: פנראה ליטר וחצי.
יד. קלי: גרגרי תבואה
 קלויים באש.
פדמל: גרגרי תבואה
 טריה מן השדה.
עד הביאכם: עד שתביאו.
חקת עולם: חק לתמיד.
משבתים: המקומות
 שאתם יושבים, גרים בהם.
טו. וספרתם: תספרו.
מיום הביאכם: מהיום
 שאתם מביאים.
עמר התנופה: עמר,
 אלמת חטים, שהכהן מניף לה'.
תמימת: שלמות.
שבע שבתות תמימת:
 שבעה שבועות שלמים.
טז. השבת השביעית:
 השבוע השביעי.
והקרבתם: תקריבו.
מנחה: קרבן, מתנה.
מנחה חדשה: מנחה
 מקציר התבואה החדשה.
שני עשרים: שתי
 עשריות האפה.
יז. חמץ: אפויות לאחר
 שהחמיצו.
במרים: המנחה הראשונה,
 שבאה מתבואה חדשה.
ית. על הלחם: עם הלחם,
 בנוסף ללחם.
אילים: רבים של איל.
אשה: קרבן שנשרף באש.

פְּרָשַׁת אֲמֹר	פֶּרֶק כג
<p>אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַה': יט. וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים: כ. וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי ה' עַל־שְׁנֵי כִבְשִׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַה' לַכֹּהֵן: כא. וּקְדַשְׁתֶּם בַּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: כב. וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֶךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקַּט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקַט לְעֹנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:</p>	<p>יִהְיוּ קִרְבָּן הַנִּשְׂרָף בְּאֵשׁ, רִיחַ נִיחֹחַ נְעִים לַה'. יט. תְּכַיְנוּ שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְקִרְבָּן חֲטָאת, וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה יִהְיוּ זֶבַח שְׁלָם שֶׁל הַצִּבּוּר. כ. הַכֹּהֵן יִנִּיף אוֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים, שְׁתֵּי הַחִלּוֹת, וְיִנִּיף אוֹתָם לַה' עַל שְׁנֵי כִבְשִׁים. הַכִּבְשִׁים יִהְיוּ קֹדֶשׁ לַה' בְּשִׁבִיל הַכֹּהֵן. כא. וְתִכְרִיזוּ עַל הַיּוֹם הַזֶּה, יוֹם הַחֲמֻשִׁים, ו' בְּסִינּוֹן כְּעַל יוֹם חַג. בַּחֲג הַשְּׁבוּעוֹת הַזֶּה לֹא תַעֲשׂוּ כָּל מְלֹאכָה. הַדָּבָר יִהְיֶה לַחֹק לְתָמִיד בְּכָל מְקוֹם שֶׁתָּחִיו בוֹ. כב. כִּשְׁתַּקְצְרוּ אֶת קִצִּיר הָאֲדָמָה שֶׁלְכֶם, אַל תִּקְצְרוּ אֶת הַתְּבוּאָה עַד קִצֵּה הַשָּׂדֶה, אֲלֵא תִשְׂאִירוּ אֶת הַשִּׁבְלִים שֶׁבַקְצָה, וְאֶת הַשִּׁבְלִים שֶׁנוֹפְלוֹת בְּזֶמַן הַקִּצִּיר אַל תִּאֲסְפוּ. אֶת הַשִּׁבְלִים שֶׁנוֹפְלוֹת תִּתְּנוּ לְעֹנִי וְלַגֵּר. כִּד צוֹיַתִּי אֲנִי, ה' אֱלֹהֵיכֶם.</p>

כג-לב: ראש השנה ויום הכפורים

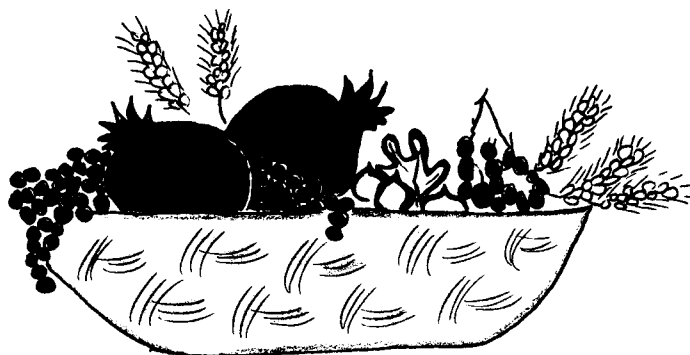
בראשון בתשרי ראש השנה בעשרה לחדש השביעי, בעשרה בתשרי, יהיה יום הכפורים. ביום זה חייבים להתענות ולצום, ואסור לעבד בו בכל עבודה. יום הכפורים הוא שבת שבתון.

כג. וידבר ה' אל־משה
 לאמר:
 כד. דבר אל־בני ישראל

כג. ה' דבר עם משה
 ואמר לו:
 כד. דבר אל בני ישראל

אגדות חכמים

מילון

יט. שעיר עזים: תיש.

כא. וקראתם: תכריזו שזזה יום חג.

בעצם היום הזה: לאחר חמישים יום ו' בסיון.

מקרא קדש: חג קדוש (שבועות).

כל מלאכת עבודה: כל מלאכה האסורה בשבת, חוץ מאכל נפש.

כב. ובקצרכם: כשתקצרו. פאת שדך: הקצה של השדה שלך.

לקט קצירך: השבלים שנופלות בזמן הקציר.

תלקט: תאסף. גר: זר שקבל את הדת היהודית.

פְּרַשְׁת אָמַר	פֶּרֶק כּב
<p>לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם שַׁבָּתוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ: כֹּה. כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לָהּ: כּו. וַיִּדְבַר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כז. אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לָהּ: כח. וְכָל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצַם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם: כט. כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִעָנֶה בַּעֲצַם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיָּה: ל. וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלֹאכָה בַּעֲצַם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עִמָּה: לא. כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבַּתֵיכֶם: לב. שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשֻׁעָה לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב מִעֶרֶב עַד־עֶרֶב תִּשְׁבַּתוּ שַׁבָּתְכֶם:</p>	<p>וְתִגִּיד לָהֶם: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בַּתְּשֻׁרִי, בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַחֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם שַׁבָּתוֹן, רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁתוּקָעִים בּוֹ בְּשׂוֹפָר, יוֹם קָדוֹשׁ. כֹּה. כָּל עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ, חוּץ מֵאֲכָל נֶפֶשׁ, וְתַעֲלוּ בָאֵשׁ קָרְבָן לָהּ. כּו. ה' דִּבֶּר אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר: כז. בַּיּוֹם הַעֲשִׂירִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, תִּשְׁרִי, יְהִי יוֹם הַכַּפּוּרִים. זֶה יְהִי יוֹם קָדוֹשׁ שְׁמֵת־אֲסָפִים בּוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, בַּיּוֹם הַזֶּה תִּתְעַנּוּ וְתִצּוּמוּ וְתַעֲלוּ בָאֵשׁ קָרְבָן לָהּ. כח. וְלֹא תַעֲבֹדוּ בְשׂוּם עֲבֹדָה בַּיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֶה יוֹם כַּפּוּרִים שְׁאַתֶּם מִבְּקָשִׁים בּוֹ מֵה' שִׁיִּסְלַח לָכֶם. כט. כָּל מִי שֶׁלֹּא יִתְעַנֶּה וְיִצּוּם בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים, יִגִּיעַ לוֹ עֲנֹשׁ כָּרַת, מוֹת. ל. כָּל מִי שֶׁכֵּן יַעֲשֶׂה מְלֹאכָה, עֲבֹדָה בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים, הָאִישׁ הַזֶּה יֵאָבֵד מִתּוֹךְ הָעָם שְׁלוֹ וַיִּקְבַּל עֲנֹשׁ. לא. אֲסוּר לָכֶם לַעֲבֹד בְּכָל עֲבֹדָה. דִּבֶּר זֶה הוּא חֻק לְתַמִּיד, בְּכָל הַדּוֹרוֹת וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׁאַתֶּם גָּרִים בָּהֶם. לב. בַּיּוֹם זֶה מְנוּחָה מַחֲלֻטָּה, אֲסוּרָה כָּל מְלֹאכָה. בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים תִּצּוּמוּ וְתִתְעַנּוּ מִתְּשֻׁעָה לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב וְעַד לְעֶרֶב הַבֹּא תִּשְׁבַּתוּ מִכָּל עֲבֹדָה.</p>

כז. בחודש השביעי: חדש
תשרי, שביעי אחרי ניסן.
שבתון: יום שאין
עובדים בו.

תרועה: תקיעת שופר.
זכרון תרועה: בשעת
התקיעה בשופר, ה' זוכר
את בני האדם ואת
מעשיהם.
כה. אשה: קרבן שנשרף
באש.

כז. החודש השביעי: תשרי.
מקרא קדש: יום קדוש
שמתאספים בו בבית
המקדש.

כח. לכפר: לסלח.
כט. כל הנפש: כל אדם.
תענה: תצום ותתענה.
ונכרתה מעמיה: תקבל
ענש מות.
ל. והאבדתני: אתן לו ענש
מות.
מקרב עמה: מתוך העם
שלה.

לא. חקת עולם: חק לתמיד.
לדדתיכם: בכל
הדורות שינלדו לכם.
משבתיכם: המקומות
שאתם יושבים, גרים בהם.
לב. שבת שבתון: שבת,
שביתה מלאה מכל
מלאכה.

פָּרָק כּג

פְּרָשַׁת אֲמֹר

לג-מד: סִכּוֹת

אֶת חַג הַסִּכּוֹת חוֹגְגִים שִׁבְעָה יָמִים, מֵהַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי,
ט"ו בְּתִשְׂרִי. הַיּוֹם הַשְּׁמִינִי, שְׁמַחַת תּוֹרָה, הוּא יוֹם חַג, שְׁמִינֵי עֲצֵרֶת.
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָעָם מְצֹוֶה לְקַחַת אַרְבָּעָה מִיָּנִים: אֶתְרוֹג, לוֹלֵב,
הַדַּס וְעֵרְבָה, וְלִשְׁבֵּת בְּשִׁבְעַת יָמֵי הַחַג בְּסִכָּה.

לג. ה' דִּבֶּר אֶל מֹשֶׁה

וְאָמַר:

לד. דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַתְּגִיד לָהֶם:

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, תִּשְׂרִי,

יְהִי חַג הַסִּכּוֹת לָהּ.

שְׁיִמְשְׁךְ שִׁבְעָה יָמִים.

לה. הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן

יְהִי יוֹם קְדוֹשׁ, שְׁמַתְאַסְפִּים בּוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ,

וְאִסּוּר לַעֲשׂוֹת בּוֹ

כָּל עֲבוּדָה, חוּץ מֵאֲכָל נֶפֶשׁ.

לו. שִׁבְעָה יָמִים תִּקְרִיבוּ לָהּ

קֶרֶבַן עוֹלָה בָּאֵשׁ.

הַיּוֹם הַשְּׁמִינִי

יְהִי יוֹם קְדוֹשׁ, שְׁמַתְאַסְפִּים בּוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ,

וַתִּקְרִיבוּ לָהּ קֶרֶבַן עוֹלָה בָּאֵשׁ.

בַּיּוֹם זֶה מַתְאַסְפִּים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

וְאִסּוּר לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם עֲבוּדָה

חוּץ מֵאֲכָל נֶפֶשׁ.

לז. כָּל אֱלֹהֵי הַסִּכּוֹת שֶׁהָיָה קָבַע לָהֶם זְמַן, מוֹעֵד,

וְקוֹרְאִים לָהֶם

מִקְרָאֵי קְדָשׁ, מַתְאַסְפִּים בָּהֶם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

בַּחֲגִים אֱלֹהֵי מִקְרִיבִים קֶרֶבַן עוֹלָה בָּאֵשׁ לָהּ:

עוֹלָה וּמִנְחָה

זֶבַח וּנְסֻכִּים

כְּמוֹ שֶׁנִּקְבַּע לְכָל יוֹם וַיּוֹם.

לח. בְּנוֹסֵף לַשְּׁבֹתוֹת לָהּ

וּבְנוֹסֵף לַמִּתְנֹנּוֹת לָהּ

וּבְנוֹסֵף לְכָל מָה שֶׁהִתְנַדְּבַתֶּם לָתֵת לָהּ,

אֶת כָּל אֱלֹהֵי תִקְרִיבוּ לָהּ.

לג. וַיִּדְבֹר ה' אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

לד. דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

חַג הַסִּכּוֹת

שִׁבְעַת יָמִים לָהּ:

לה. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

מִקְרָא-קְדָשׁ

כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה

לֹא תַעֲשׂוּ:

לו. שִׁבְעַת יָמִים

תִּקְרִיבוּ אֵשֶׁה לָהּ

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

מִקְרָא-קְדָשׁ יְהִי לָכֶם

וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לָהּ

עֲצֵרֶת הִיא

כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה

לֹא תַעֲשׂוּ:

לז. אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי ה'

אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם

מִקְרָאֵי קְדָשׁ

לְהִקְרִיב אֵשֶׁה לַיהוָה

עֹלָה וּמִנְחָה

זֶבַח וּנְסֻכִּים

דְּבַר-יוֹם בַּיּוֹמוֹ:

לח. מִלִּבְדָּ שְׁבֹתוֹת ה'

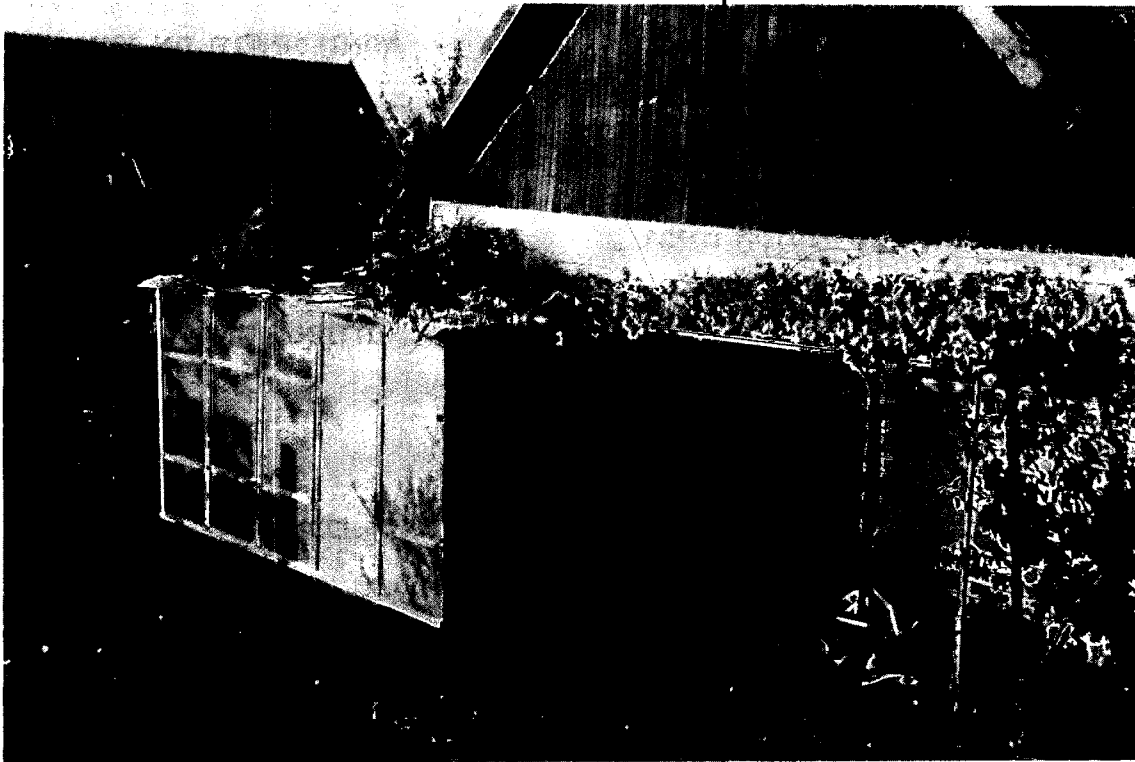
וּמִלִּבְדָּ מִתְנֹנּוֹתֵיכֶם

וּמִלִּבְדָּ כָּל-נִדְרֵיכֶם

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָהּ:

אגדות חכמים

מילון

לו. עֲצֵרֶת: אֶסְפָּה בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ.

לז. דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: כְּמוֹ
שֶׁנִּקְבַּע לְכָל יוֹם וְיוֹם.

לח. נִדְבַתֵיכֶם: מַה שֶׁנִּתְּתֶם
לָהּ בְּהִתְנַדְּבוֹת מֵרְצוֹנְכֶם.

פְּרָשַׁת אֲמֹר	פָּרָק כג
<p>לט. אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפֹּכֶם אֶת־תְּבוּאת הָאָרֶץ תַּחֲגֹו אֶת־חַג־ה' שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן: מ. וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים וְעֹנֵף עֵץ־עֵבֶת וְעֵרְבִי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: מא. וַחֲגַתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַּחֲגֹו אֹתוֹ: מב. בַּסֹּכֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֹּכֹת: מג. לִמְעַן יִדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַּסֹּכֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: מד. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲדֵי ה' אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:</p>	<p>לט. בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, ט"ו בַּתְּשֵׁרֵי, כִּשְׁתֹּאסְפוּ אֶת תְּבוּאת הָאָרֶץ, תַּחֲגֹו חַג לַה' שִׁבְעָה יָמִים. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁל שִׁבְעַת הַיָּמִים הָאֵלֶּה, יִהְיֶה לָכֶם שִׁבְתוֹן. מ. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חַג זֶה, חַג הַסֹּכֹת, תִּקְחוּ פְּרִי עֵץ הָדָר - אֶתְרוֹג, כַּפּוֹת תְּמָרִים - לוּלָב, עֹנֵף עֵץ עֵבֶת - הַדַּס וְעֵרְבִי נָחַל - עֵרְבָה, וּתְשַׂמְחוּ לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם שִׁבְעָה יָמִים. מא. אֶת הַחַג הַזֶּה תַּחֲגֹו לַה' שִׁבְעָה יָמִים בְּכָל שָׁנָה. זֶה חֻק לְתַמִּיד לְכָל הַדּוֹרוֹת שִׁינְלְדוּ לָכֶם. תַּחֲגֹו אֶת הַחַג הַזֶּה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, תְּשֵׁרֵי. מב. כָּל שִׁבְעַת יָמֵי הַחַג תֵּשְׁבוּ בַּסֹּכֹת. כָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל יֵשֵׁב בַּסֹּכֹת. מג. כְּדֵי שִׁבְנִיכֶם שִׁינְלְדוּ לָכֶם, יִדְעוּ שֶׁבַּסֹּכֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּשְׁהוֹצִיאֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. אֲנִי ה' אֱלֹקֵיכֶם. מד. מֹשֶׁה דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזְכִּיר לָהֶם אֶת כָּל הַחֲגִים, מוֹעֲדֵי ה'.</p>

לט. חמשה עשר יום לחודש
 השביעי: ט"ו בתשרי.
 באספכם: כשתאספו
 את תבואתכם, בעונת האסיף.
 תחגו: תחגגו.
 שבתון: לא עובדים,
 שבתה מעבודה.
 מ. פרי עץ הדר: אתרג, פרי
 עץ יפה.
 כפת תמרים: לולב.
 ענף עץ עבת: הדס.
 ערבי נחל: ערבה
 שצומחת על שפת נחל.
 מא. וחגתם: תחגגו.

מב. בסכת: במבנה ארעי,
 זמני.

